

forliste. Man ved heller ikke, om Loven er overtraadt, om der er idømt Bøder eller Fængsel, hvad der jo kunde idømmes i Henhold til Loven af 1917. Det forekommer mig, at alle saadanne Oplysninger burde gives; enten kunde de have været givne i Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, eller ogsaa maa de gives i et Udvalg. Det, at Salg og Bortfragtning til Udlandet er tilladt, er ingen Motivering for, at man skal ophæve Baandlæggelsen af Forsikringssummer for forliste Skibe; disse Kapitaler er jo baandlagte, for at der skulde bygges nye Skibe for dem. Forsaavidt man ønsker at bygge nye Skibe, kan Kapitalerne jo straks gives fri, det behøves der ingen Lov for, saa er nærværende Lovforslag ganske overflødig. Kun, hvis man ikke ønsker at bygge nye Skibe, kan Lovforslaget faa nogen Betydning. Men forsaavidt man ønsker at bygge nye Skibe for Forsikringssummerne, hvorfor skal saa Kapitalerne frigives paa nærværende Tidspunkt, som dog maa være det mest ubejlelige, da det er dyrt at bygge Skibe nu? Det maa da være naturligere at lade Kapitalerne ligge hen, indtil der kommer andre Tider. At udlevere dem, for at der kan blive udbetalt større Dividender til Aktionærerne i Dampskibsselskaberne, er der da fornuftigvis ingen Mening i. Selve de Assurancesummer, der her er Tale om, har i Virkeligheden Dampskibsselskaberne faaet dækket, ikke een, men mange Gange. De har ganske simpelt taget dem i Form af ganske vanvittigt høje Fragter, som vi i lange Baner har betalt dem for Kul og andre indførte Varer, langt ud over, hvad Assurancesummerne her andrager. Derfor er der heller ikke nogen som helst Nødvendighed for, at Rederne skulde have disse Penge udbetalt i dette Øjeblik. Men endelig: Er Staten fyldestgjort for den Risiko, den paatog sig, da den i sin Tid overtog Skibsassuranceerne? Jeg ved, at Staten skal have faaet nogle Penge paa den Konto, men er det tilstrækkeligt, og hvor mange er det? Alle den Slags Ting, synes jeg, burde have været oplyste eller bør oplyses i et Udvalg, inden man træffer endelig Bestemmelse i denne Sag. I hvert Fald, synes jeg, har Statens Risiko været større end Redernes. Disse har ganske simpelt ingen Risiko haft; de har forud taget sig betalt ganske rigeligt, saa de overhovedet ikke har haft noget som helst Tab. Det fremgaar ogsaa af de svimlende Dividender, der udbetaltes under hele Krigsperioden og navnlig i den Periode, der her er Tale om.

Lovforslaget motiveres tillige ved, at Brutto-Tonnagen for Handelsflaaden er vok-

set siden 1914. Dette maa vel være rigtigt, men efter Statistisk Aarbog er det ikke ganske klart. Den registrerede Tonnage er i alt Fald ikke vokset, den er endog gaaet tilbage, fra 434 000 Tons i 1914 til 339 000 Tons i 1917, 313 000 i 1918 og 332 000 i 1919. Men selv om det er rigtigt, at Brutto-Tonnagen for Handelsflaaden nu er rigeligere, end den var i 1914, er Spørgsmaalet ikke, om Tonnagen er lige saa stor som i 1914, men om den er bedre end i 1914. For hvis den er forringet, har de Penge jo ikke bragt den Fordel, de skulde bringe, nemlig at sikre os en virkelig brugbar Tonnage. Nu er det naturligvis vanskeligt at sige, om alle vore Skibe er saa gode, som de var i 1914. Jeg har undersøgt, hvorledes det forholder sig med Det forenede Dampskibsselskabs Flaade, det viser sig, at der i 1916 var ikke saa faa Skibe, som var byggede i Aarene 1866—72. Det maa være nogle temmelig gamle Plimsollere nu. Af 125 Skibe i 1916 var 41 fra 1890 eller Tiden før og 15 fra før 1880. Det er ret gamle Skuder, og et saa stort Antal gamle Skuder paa et ikke overvældende stort Antal Skibe er dog ret bemærkelsesværdigt. Af disse gamle Skibe er der ganske vist forlist nogle: 21 i 1917 og 3 i 1918, og af de 21 i 1917 var der 5 af de gamle Skibe fra før 1890. Den nyeste Oversigt, jeg har kunnet finde, er fra 1919 og omfatter Aarene indtil 1918, men det forekommer mig, at de der nævnte Tal i hvert Fald ikke viser, at Skibene er blevet bedre — det foreligger der overhovedet ikke noget om. Og dersom det ikke er Tilfældet, dersom det er gammel Tonnage, man sejler med, forekommer det mig, at det ikke er noget som helst Motivering for Lovforslaget, om der nu er nogle flere Brutto-Tons end i 1914. Skibe er jo ikke bare Tonnage, de er ogsaa Komfort til en vis Grad. Spørgsmaalet er, om de er moderne, hvilken Maskinkraft de har, og meget andet.

Det forekommer mig derfor, at det naturlige er, at Pengene enten anvendes til Bygning af Skibe, eller at de indtil videre bliver liggende. Men Spørgsmaalet kunde jo drøftes i et Udvalg. Der kunde man maaske faa Oplysning om, hvorfor man paa dette Tidspunkt skal frigive disse Penge. Der kunde maaske gives en eller anden Grund for, at disse Summer skulde gives fri. Det er for øvrigt et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa skulde undersøge, om man overhovedet bør tillade, at Assurancesummer for forliste Skibe kan udbetales til Rederne, hvis ikke de skaffer en tilsvarende Tonnage igen. Hvorfor skal man egentlig det? Meningen maa